Can't Take My Eyes Off You - Frankie Valli

Ο **Ρόμπερτ *Μάριο* Ντε Νίρο** *ο νεότερος* (Robert *Mario* De Niro) είναι Αμερικανός ηθοποιός, σκηνοθέτης και παραγωγός γεννημένος στις 17 Αυγούστου 1943. Είναι γνωστός για την ενσάρκωση προβληματισμένων χαρακτήρων, για τη πολύχρονη συνεργασία του με τον σκηνοθέτη Μάρτιν Σκορσέζε καθώς και για τη συμμετοχή του στις πρώτες δουλειές του Μπράιαν Ντε Πάλμα. Θεωρείται από πολλούς ως ένας από τους καλύτερους ηθοποιούς της γενιάς του καθώς και ο πιο σημαντικός εν ζωή. Αυτό οφείλεται κυρίως στην άκαμπτη τελειομανία του και στην επιμονή με την οποία προφυλάσσει την προσωπική του ζωή.

Ο Ρόμπερτ γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη από τον Ρόμπερτ Ντε Νίρο τον πρεσβύτερο, έναν ζωγράφο, ποιητή και γλύπτη, και την Βιρτζίνια Άντμιραλ, η οποία ήταν ζωγράφος. Χώρισαν όταν ο Ρόμπερτ ήταν δύο χρονών και ο ίδιος μεγάλωσε στην περιοχή Κλίντον του Μανχάταν στη Νέα Υόρκη.

Σε ηλικία 16 ετών έκανε περιοδεία με την *Αρκούδα* του Αντόν Τσέχωφ. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1963, ήρθε ο πρώτος μεγάλος ρόλος του Ντε Νίρο όταν εμφανίστηκε στο *Τόπο στα Νειάτα (The Wedding Party)* του Μπράιαν Ντε Πάλμα, που ήταν και η αρχή μιας πολύχρονης συνεργασίας με τον σκηνοθέτη.

Κέρδισε τα βλέμματα πολλών όταν εμφανίστηκε στο *Bang the Drum Slowly*(1973) ενώ την ίδια χρονιά ξεκίνησε και η συνεργασία του με τον Μάρτιν Σκορσέζε όταν συμπρωταγωνίστησε με τον Χάρβεϊ Καϊτέλ στους Κακόφημους Δρόμους. Αυτό οδήγησε σε μια σειρά ταινιών μεταξύ τους όπως τα *Ο Ταξιτζής(1976)*, *Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (1977)*, *Οργισμένο είδωλο (1980)*, *Βασιλιάς για μια Νύχτα (1983)*, *Τα Καλά Παιδιά (1990)*, *Το Ακρωτήρι του Φόβου (1991)* και *Καζίνο (1995)*. Σε όλες αυτές τις ταινίες, ο Ντε Νίρο υποδυόταν κάποιον με αντικοινωνική συμπεριφορά. Μια από τις πιο σημαντικές ταινίες για την καριέρα του ήταν ο Ταξιτζής, όπου ο ρόλος του Τράβις Μπικλ εκτόξευσε την δημοτικότητα του και την καριέρα του. Στην ίδια ταινία περιλαμβάνεται και ο γνωστότατος "You talkin' to me?" μονόλογός του.

Το 1974 συμμετείχε στο δεύτερο μέρος του θρυλικού *Ο Νονός* όπου και υποδύθηκε τον νεαρό Ντον Βίτο Κορλεόνε. Για αυτόν τον ρόλο κέρδισε Όσκαρ δεύτερου αντρικού ρόλου. Το 1976 εμφανίστηκε στο *1900* μαζί με τον Ζεράρ Ντεπαρντιέ ενώ δύο χρόνια αργότερα τον είδαμε στον *Ελαφοκυνηγό*.

Άλλος ένας σημαντικός ρόλος του Ντε Νίρο ήταν στο Once Upon a Time in America (1984) όπου υποδύθηκε τον Εβραίο γκάνγκστερ David 'Noodles' Aaronson.

Φοβούμενος πως τέτοιοι ρόλοι έχουν αρχίσει να γίνονται στερεότυπα για αυτόν, από τα μέσα της δεκαετίας του '80 άρχισε να πρωταγωνιστεί σε πολύπλευρους κωμικούς ρόλους όπου και εκεί είχε επιτυχία. Επόμενες ταινίες του ήταν τα *Καυτές Μαρτυρίες (1981), Μια Αγάπη Γεννιέται (1984), Μπραζίλ (1985), Η Αποστολή (1986), (Χαλαρώστε κι απολαύστε την σκηνή και την μουσική)*

Οι Αδιάφθοροι (1987), Ο Διώκτης του Μεσονυκτίου (1988), Ένταση (1995), Ο Πρόεδρος, ένα ροζ Σκάνδαλο και ένας Πόλεμος (1997), Ρόνιν (1998), Ανάλυσέ το (1999), Ξανά Ανάλυσέ το (2002), Γαμπρός της Συμφοράς (2000), Πεθερικά της Συμφοράς (2004), *Το Κρυφτό (2005)* και *Οδηγός Αισιοδοξίας (Silver Linings Playbook, 2012)*.

Κέρδισε βραβείο Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου για το *Οργισμένο Είδωλο*

και Όσκαρ Β' Ανδρικού Ρόλου για το *Ο Νονός ΙΙ*. Σαν γνωστός ηθοποιός της Μεθόδου, ο Ρόμπερτ Ντε Νίρο φημίζεται για την εργατικότητα του πάνω στους ρόλους που αναλαμβάνει να φέρει εις πέρας. Το 2006 σκηνοθέτησε αλλά και συμπρωταγωνίστησε με τους Ματ Ντέιμον, Αντζελίνα Τζολί και Τζο Πέσι στο *Ο Καθοδηγητής*. Στις 7 Ιουνίου 2006, ο Ντε Νίρο δώρησε όλο το κινηματογραφικό του αρχείο, στο οποίο περιλαμβάνονται σενάρια και κουστούμια, στο Harry Ransom Center του πανεπιστημίου του Τέξας στο Όστιν.

Δεκαπέντε χρόνια αργότερα, την ίδια μέρα, γεννιέται μια μεγάλη τραγουδίστρια.

Η **Μπελίντα Τζο Κουρζέσκι Καρλάιλ** (*Belinda Jo Carlisle*, 17 Αυγούστου 1958), γνωστότερη ως Μπελίντα Καρλάιλ, είναι Αμερικανίδα τραγουδίστρια. Στην τριαντάχρονη καριέρα της η Καρλάιλ γεύτηκε δυο φορές την επιτυχία. Πρώτα το 1981 ως frontwoman του 5μελούς γυναικείου συγκροτήματος The Go-Go's (το πρώτο θηλυκού γένους με μέλη που έγραφαν τα δικά τους τραγούδια και έπαιζαν μόνες τους μουσικά όργανα στην ιστορία της μουσικής) με τον πανκ ποπ δίσκο *Beauty And The Beat* που καρφώθηκε στο νούμερο 1 του αμερικάνικου Billboard καθώς και το 1987 με το δίσκο *Heaven On Earth* και το σινγκλ *Heaven Is A Place On Earth* που έγινε παγκόσμια επιτυχία και νούμερο 1 σε Αμερική κι Ευρώπη. Η Καρλάιλ τον Ιούνιο του 2010 κυκλοφόρησε την αυτοβιογραφία της *Lips Unsealed* που έγινε μπεστ σέλερ και απέσπασε θετικές κριτικές.

Η ημέρα αυτή κρύβει και άλλα αστέρια....

Ο **Σον Τζάστιν Πεν** (*Sean Justin Penn*, 17 Αυγούστου 1960) είναι Αμερικανός ηθοποιός και σκηνοθέτης, βραβευμένος με δύο Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου για τις ταινίες Σκοτεινό Ποτάμι και Milk.

Γεννημένος στη Σάντα Μόνικα της Καλιφόρνια από γονείς ηθοποιούς ο Πεν και τα δυο του αδέλφια Κρις και Μάικλ Πεν ήρθαν σε επαφή με τον κόσμο του θεάματος σε πολύ μικρή ηλικία. Ο Πεν εμφανίστηκε σε μερικά επεισόδια της αμερικανικής σειράς της δεκαετίας του 70 *Το μικρό σπίτι στο λιβάδι* όταν ο πατέρας του κλήθηκε να σκηνοθετήσει μερικά απ΄ αυτά.

Η δεκαετία του 90 έκανε το άστρο του Πεν να λάμψει περισσότερο καθώς μαζί της ήρθαν κι οι πρώτοι του σοβαροί ρόλοι που τον καθιέρωσαν ως ένα απ'τους μεγαλύτερους ηθοποιούς της γενιάς του. Το 1991 είχε την πρώτη του επαφή με τη σκηνοθεσία, καθώς βρέθηκε πίσω από τις κάμερες για την ταινία *Ο ινδιάνος δρομέας*(The Indian Runner). Η συμμετοχή του πλάι στον Αλ Πατσίνο στην ταινία Ο νόμος του Καρλίτο έλαβε διθυραμβικές κριτικές κι ο ίδιος βρέθηκε υποψήφιος για πρώτη φορά για τη Χρυσή Σφαίρα Β' ανδρικού ρόλου, ενώ το 1996 έδωσε μία απ'τις πιο συγκλονιστικές ερμηνείες του στην ταινία Θα ζήσω (Dead Man Walking) πλάι στη Σούζαν Σαράντον. Ο Πεν προτάθηκε για πρώτη φορά για όσκαρ Α' ανδρικού ρόλου για το ρόλο του εγκληματία Σαμ Πόνσλετ που πριν έρθει αντιμέτωπος με την ηλεκτρική καρέκλα μετανοεί. Η δεκαετία συνεχίστηκε με τη συμμετοχή του σε ανεξάρτητες παραγωγές στις οποίες έδινε πάντα καλές ερμηνείες.

Οι μεγάλες επιτυχίες του ήρθαν στα τέλη της δεκαετίας του 90 όταν συνεργάστηκε με το Γούντι Άλεν στην ταινία Συμφωνίες και ασυμφωνίες για την οποία έλαβε τη δεύτερη υποψηφιότητά του στα όσκαρ. Το ξεκίνημα της νέας δεκαετίας τον βρήκε να συμμετέχει σε τέσσερεις ταινίες με πιο σημαντικές τις: Στην κόψη του ξυραφιού (Up The Villa, 2000) και *Πριν πέσει η νύχτα* (Before Night Falls, 2000).

Το 2001 σκηνοθέτησε τη σύζυγό του Ρόμπιν και τον Τζακ Νίκολσον στην ταινία *Η υπόσχεση* (The Pledge), ενώ προτάθηκε ξανά για όσκαρ ερμηνείας για το *Τ' Όνομά μου Είναι Σαμ* (I Am Sam), όπου υποδύθηκε έναν νοητικά καθυστερημένο πατέρα ενός πανέξυπνου μικρού κοριτσιού, ενώ το 2003 σάρωσε τα όσκαρ και τις χρυσές σφαίρες για την ερμηνεία του στην ταινία *Σκοτεινό Ποτάμι* (Mystic River).

Κέρδισε το όσκαρ Α' ανδρικού ρόλου ενώ την ίδια χρονιά είχε συγκινήσει κοινό και κριτικούς και με τη συμμετοχή του στην ταινία 21 Γραμμάρια (21 grams). Η επιτυχία συνεχίστηκε και τα χρόνια που ακολούθησαν, το 2007 σκηνοθέτησε την ταινία Επιστροφή στην άγρια φύση (Into The Wild) που έλαβε διθυραμβικές κριτικές και το 2008, ο ρόλος του πρώτου ομοφυλόφιλου Αμερικανού γερουσιαστή Χάρβεϊ Μιλκ στην ταινία Milk του Γκας Βαν Σαντ του χάρισε το δεύτερο του όσκαρ Α' ανδρικού ρόλου, όπου νίκησε τον συνυποψήφιό του Μίκι Ρουρκ που θεωρούταν το φαβορί.

Το 2010 συμπρωταγωνίστησε με την Ναόμι Γουότς στην ταινία *Παιχνίδια Συνομωσίας* (Fair Game), ενώ ένα χρόνο αργότερα εμφανίστηκε μαζί με τους Μπραντ Πιτ και Τζέσικα Τσάστεϊν στην ταινία του Τέρενς Μάλικ *Το Δέντρο της Ζωής* (The Tree of Life).

ΥΓ. Το τραγούδι που είχε επιλεχθεί ήταν το
Άμα δείτε το φεγγάρι-Μαριννέλλα

Μαρινέλλα: Μια υπέροχη κυρία με μια τεράστια καριέρα στο ελληνικό τραγούδι. Συνεργάστηκε με μεγάλους τραγουδιστές όπως Καζαντζίδη, Βοσκόπουλο, Νταλάρα, Ρέμο...αλλά και με πολύ σημαντικούς στιχουργούς και συνθέτες όπως τους Θεοδωράκη,Χατζηδάκι,Τσιτσάνη, Χατζή, Πλέσσα, Χατζηνάσιο κ.α Με πάνω από 40 προσωπικά άλμπουμς και πάρα πολλές συμμετοχές σε δίσκους άλλων καλλιτεχνών όπως επίσης και συμμετοχή σε ταινίες...

Άμα δείτε το φεγγάρι

Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος

Μουσική: Μίμης Πλέσσας
Κι άλλη μέρα πέρασε να σε περιμένω
κι άλλο Σαββατόβραδο έφυγε χαμένο
κι ο καημός με άρπαξε πάλι απ’ τον ώμο
θάμπωσαν τα μάτια μου να κοιτώ στο δρόμο
Άμα δείτε το φεγγάρι
να του πείτε να μη βγει
να μη δει τα δάκρυά μου
που πλημμύρισαν τη γη

Το σκοτάδι χίμηξε απ’ το παραθύρι
το κρασί σου πάγωσε μέσα στο ποτήρι
φάνηκαν στο πέλαγο κάτι πυροφάνια
πέλαγος ατέλειωτο κι η δική μου ορφάνια

Άμα δείτε το φεγγάρι
να του πείτε να μη βγει
να μη δει τα δάκρυά μου
που πλημμύρισαν τη γη

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1343#comment-0